

N:o 26.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 mars 1904.
— — — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändring af § 5 i förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894.

(Lagutskottets utlåtande n:o 5.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag har enskild motionär ifrågasatt ändring af § 5 i förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket, närmast i syfte att erhålla en lämplig form, hvarigenom af delägare i en häradsallmänning inköpt mark kunde på ett varaktigt och betryggande sätt införlifvas med allmänningen. Enbart genom inköp af marken och dess brukande i sammanhang med häradsallmänningen blifva icke lagens bestämmelser om dylik allmän skog tillämpliga på det inköpta området, och någon utväg för köparne att genom andra åtgärder förskaffa området i fråga häradsallmännings natur torde ej heller finnas. Kommande delägare skulle sålunda kunna obehindradt afyttra mark, som af föregående delägare inköpts och förenats med häradsallmänningen; och, då för sådant område inga andra bestämmelser beträffande skogshushållningen finnas än de, som gälla för hvarje annan privat skogsmark, torde ej heller någon säkerhet finnas för att icke skogen i en framtid komme

att sköflas eller åtminstone behandlas på annat sätt, än som afsetts med områdets inköp och dess förening med häradsallmanningen.

Då emellertid en utvidgning genom markinköp af de befintliga häradsallmanningarna, hvilka enligt lagens föreskrift skola bibehållas oförminskade och under statens kontroll behandlas efter särskilda, på vetenskapliga regler grundade hushållningsplaner, synes vara af vikt, och dylika markinköp icke torde vara ovanliga, finner Riksdagen lämpligt och ändamålsenligt, att till förebyggande af ofvan antydda olägenheter genom lag bestämdes, under hvilka former till häradsallmanning inköpt mark lämpligen kunde på ett varaktigt sätt införlifvas med densamma.

De bestämmelser, som kunna finnas lämpliga beträffande mark, som blifvit af delägare inköpt i ändamål att förenas med häradsallmanning, torde också böra vinna tillämpning i fråga om mark, som annorledes, t. ex. genom gåfva, för sådant ändamål förvärfvats, och möjlighet torde böra beredas att på liknande sätt bilda nya allmänningar.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till de lagbestämmelser, som kunna pröfvas erforderliga och lämpliga för att bereda delägare i häradsallmanning möjlighet att få med allmanningen för framtiden införlifva mark, som blifvit för sådant ändamål inköpt.

Stockholm den 22 mars 1904.

Med undersätlig vörndnad.
